

Masha Trommel

Op de bres voor de oerang oetan

Masha Trommel zegde haar baan als projectmanager van een internetbedrijf op om te strijden tegen het tragische lot van de oerang oetans in Sumatra. 'Ik geloof heilig in bewustwording. Daardoor kan het tij nog gekeerd worden.'

Wij kunnen niet naar een oerang oetan kijken zonder het gevoel dat we een ver familielid in de ogen kijken. Het zijn prachtige, heel bijzondere dieren met menselijke trekjes; hoe ze reageren, elkaar knuffelen, de uitgesproken blik in hun ogen, het zo duidelijk eigen karakter. Dat wij het leven van deze beesten moeilijker maken met elke lippenstift, potje dagcrème of ijsje dat wij kopen, daar hebben de meesten van ons echter geen benul van. Maar de feiten

zijn even helder als schokkend: op Sumatra worden elke dag twee voetbalvelden aan regenwoud - het domicilie van de oerang oetan - gekapt voor de aanleg van palmboomplantages. Palmolie wordt gebruikt in allerlei soorten levensmiddelen en cosmetica en Nederland is er één van de grootste afnemers van. Als in dit tempo wordt doorgekapt is over tien jaar het tropisch regenwoud op Sumatra verdwenen. En met het woud de oerang oetan.

Opvangcentrum

Masha Trommel is directeur van 'Monkey business', een organisatie die het 'Sumatran Conservation Programme (SOCP)' ondersteunt, een centrum waar Sumatraanse oerang oetans worden opgevangen die door het kappen van oerwoud hun leefomgeving kwijtraakten, hun moeder verloren of door illegale handelaren werden beschoten. De getraumatiseerde beesten krijgen er medische zorg, leren er opnieuw klimmen, voedsel vinden of een nest bouwen. Per drie weken worden in het centrum zo'n twintig apen klaargestoomd voor het natuurlijke leven in de rimboe en vervolgens weer vrijgelaten in stukken woud waar het voor hen nog relatief veilig is.

Maar ook dat nu nog veilige deel van het regenwoud zal, als de kap in dit tempo doorgaat, op den duur verloren gaan. Voelt jullie hulp wel eens als een druppel op een gloeiende plaat?

'Zo weiger ik te denken,' zegt Masha. 'De vooruitzichten zijn op dit moment inderdaad niet hoopvol, maar we zullen moeten roeien met de riemen die we hebben. Wanhopig worden en niets doen is echt mijn ding niet.' Ze drinkt haar koffie verkeerd in Hotel Arena in Amsterdam, de plek waar het voor Monkey Business drie jaar geleden begon. Hier gaven ze het eerste feest om geld in te zamelen voor de uitstervende oerang oetan. Het werd zo'n daverend succes, dat er vele volgden: op Woodstock in Bloemendaal, in Panama en Blijburg. Steeds weer kwamen de hipste jongeren erop af, willen populaire dj's er met liefde gratis draaien en deelt Chris Zegers als fanatiek ambassadeur van Monkey Business flyers uit.

Is feesten om de oerang oetan te redden niet een wonderlijke combinatie?

'Juist niet. Wat heeft het voor zin om mensen lam te slaan met deprimerende feiten? Vooral jongeren moet je niet belerend en negatief benaderen. We geven ze geen pagina's dikke

folders maar een A4-tje met tien stappen die ze concreet, vandaag nog kunnen doen om te helpen. Of informatie over resorts waar ze vakantie kunnen vieren en tegelijkertijd het regenwoud kunnen steunen. Op de feesten laten we ook films zien over de oerang oetan en het is ongelooflijk wat een effect dat heeft. Steeds meer mensen willen helpen, ieder op zijn manier. De een met drukwerk, de ander als jurist met het aanvragen van subsidie. Voor ons is elke bijdrage welkom!'

Keurmerk voor palmolie

Monkey Business heeft net 10.000 euro naar Sumatra gebracht en over een paar maanden verwachten ze weer zo'n bedrag bij elkaar te hebben. Van het geld worden medische deskundigen in het centrum aangesteld, is er een jeep aangeschaft en iemand in dienst genomen die de eilandbewoners informeert over de destructieve gevolgen van het kappen. Masha: 'Ik geloof heilig in bewustwording. Het heeft geen zin om het de mensen daar kwalijk te nemen, ze hebben veel problemen en palmolie betekent voor hen werk, inkomen. Ze beseffen vaak echt niet hoe ernstig de gevolgen voor het eiland op den duur zullen zijn. Gelukkig staat de palmolie-industrie zelf inmiddels minder onverschillig tegenover die gevolgen dan een aantal jaren geleden; inmiddels zijn er diverse bijeenkomsten geweest om te komen tot duurzame teelt. Maar dat neemt niet weg dat ook wij, Nederlanders, onze verantwoordelijkheid moeten nemen. Met Monkey Business zetten we ons in om te zorgen dat er een keurmerk komt voor palmolie, waardoor mensen in ieder geval een bewuste keuze kunnen maken. Daardoor kan het tij nog gekeerd worden.'

Ben je altijd zo'n aanpakker geweest?

Toen ik zeven was heb ik een ernstig ongeluk gehad. Het was echt op het randje; het had maar een haar gescheeld of ik was verlamd geweest. Op mijn 24ste kreeg ik opnieuw een ongeluk. Dit was veel minder ernstig, maar het sloeg in als een bom. Ik besepte: ik heb voor de tweede keer in mijn leven geluk, ben voor de tweede keer beschermd door een engeltje. En ik beloofde mezelf plechtig dat ik nooit meer

zou zeggen: had ik maar dit, eigenlijk zou ik dat. Als ik zeg dat ik wil schilderen, ga ik schilderen. Laatst nog bedacht ik me dat ik best eens een halve marathon zou willen lopen. Meteen besepte ik: dan moet ik het ook nu doen. En ik heb hem gelopen, voor het kinderkankerfonds. En dank zij dat goede doel heb ik de eindstreep gehaald, op pure wilskracht, want mijn conditie was op z'n zachtst gezegd belabberd.'

Van vrijwilliger tot directeur

Een idealist vindt Masha zichzelf niet zozeer, meer een pragmatisch nuchter type. 'Ik heb een financiële studie gedaan, al vraag ik me achteraf wel eens af hoe het me überhaupt gelukt is om die af te maken, zo saai vond ik het. Toen werd ik projectmanager in de internetwereld en dat vond ik wel leuk. Maar net voor mijn dertigste ging ik twijfelen, wist ik even niet meer wat ik wilde. Ik was bang dat ik afslagen had gemist, dat ik keuzemomenten voorbij had laten gaan. Ik deed toen al vrijwilligerswerk voor Monkey Business en ik besepte hoeveel energie ik daarvan kreeg. En precies op dat moment werd ik door de initiatiefneemster benaderd met de vraag of ik directeur wilde worden. Ik heb even getwijfeld, gedacht dat het 'alleen maar leuk' gehalte er dan af zou gaan en ook omdat ik besepte dat ik gevaar liep me in een project als dit volledig te verliezen. Het is mijn valkuil om gefrustreerd te raken omdat ik zoveel meer wil bereiken dan misschien mogelijk is. Toch was de beslissing uiteindelijk eenvoudig, want als je hart ergens ligt heb je in feite geen keus.'

Staat het commerciële leven nu ver van je af?

Masha lacht. 'Het is wel grappig, terwijl de mensen om mij heen carrière maken, doe ik het andersom. Ik ben met de jaren steeds minder gaan verdienen. Maar geld is nog nooit een argument voor mij geweest om iets wel of niet te doen. Maar commercieel denken doe ik nog steeds, dat gaat heel goed samen met goed doen. Met Monkey Business passen wij in feite ook een commercieel trucje toe om ons doel te bereiken. Ik heb ook beslist geen spijt van de jaren hiervoor. Mijn financiële opleiding en

Vrijgeveige Google



Internet-zoekmachine Google doet sinds kort aan serieuze filantropie. Er ging een gift van 175 miljoen euro naar bestaande organisaties als Unicef en 'Room to read' voor schoolkinderen in Vietnam, Nepal, India en Cambodja en 90 miljoen werd gestort in een eigen fonds, waarmee Google wisselende projecten wil ondersteunen. Om voor iedereen zichtbaar te maken wat ze precies met het geld doen is er - hoe kan het ook anders - een speciale site opgericht: www.google.org

'Wij hopen dat deze site Google op een dag zal overtreffen in zijn impact op de wereld,' aldus oprichters Sergey Brin en Larry Page. Google is met deze actie een van de grootste donoren uit de technologiewereld, al blijven ze altijd nog ver achter bij Microsoft van Bill Gates, dat 47 miljoen dollar contant en voor 363 miljoen aan software schonk aan non-profitorganisaties.

Bron: p+plus

Triple Jump: ondernemende ontwikkelingshulp

De stichting Novib, de ASN bank en de jonge bewuste ondernemers van NOTS hebben hun netwerk, hun bancaire en zakelijke krachten verenigd met het oprichten van Triple Jump. Triple Jump moet ervoor gaan zorgen dat er meer westers kapitaal beschikbaar komt in ontwikkelingslanden in de vorm van microfinanciering. Mark van Doesburgh van Novib vertelt: 'Microfinanciering is in de laatste jaren een populaire vorm van armoedebestrijding gebleken. Het werkt direct en effectief, maar verkeert vooral in Afrika nog in een beginstadium. Daarom willen wij een breed Nederlands publiek betrekken bij onze financieringen. Je merkt dat zelfs mensen die normaal gesproken niet zoveel moeten hebben van ontwikkelingshulp snel enthousiast worden als ze meer over microfinancieringen horen. Het is concreet en structureel, je ziet als gever heel direct waar het geld blijft en wat het oplevert.'

Voor meer informatie: www.novib.nl



mijn organisatorische ervaring komen nu goed van pas. Alsof alles een reden heeft gehad. Feitelijk doe ik nog steeds hetzelfde als in de internetwereld: organiseren. Dat is mijn talent. Alleen is de inhoud anders geworden en ligt bij Monkey Business mijn hart. En iemand die zijn hart volgt kan veel bewerkstelligen. Ik ben steeds meer gaan geloven in de kracht van het individu. Als ik zie met hoeveel liefde de mensen in het centrum die apen verzorgen, als ik zie wat een goede gids in het regenwoud teweeg kan brengen - iemand die toeristen onderwijst, bewust maakt in plaats van ze aan het lachen te maken door de oerang oetans blikjes frisdrank en sigaretten te geven. Mensen zijn in hun eentje in staat dingen te beïnvloeden, maar als ze samen gaan werken en hun krachten bundelen kunnen er ècht bergen worden verzet. Ja, ik geloof in wonderen, al is het maar omdat het voor het regenwoud, de oerang oetan en onszelf zo hard nodig is.'

TEKST RINSKE HILLEN | FOTOGRAFIE ERIK BUIS